

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 23 grudnia 2008 r.

DOLiS/DEC-865/08

Dot. DOLiS-440-470/08

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 i art. 18 ust. 1 pkt 1, w związku z art. 23 ust. 1 pkt 5 i art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego z wniosku Pana X o wydanie wobec Instytutu Pamięci decyzji administracyjnej „umożliwiającej” Skarżącemu realizację „praw wynikających z art. 1, 32, 33, 35 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.)”,

1) nakazuję Prezesowi Instytutu wypełnienie wobec Pana X obowiązku informacyjnego określonego w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, poprzez:

- udzielenie informacji w jakim zbiorze (zbiorach) przetwarzane są dane osobowe zawarte w notatkach służbowych związanych z stosunkiem pracy Skarżącego,
- udzielenie informacji o celu, zakresie i sposobie przetwarzania ww. danych,
- udzielenie informacji od kiedy przetwarza się ww. dane osobowe Skarżącego,
- udzielenie informacji o sposobie udostępniania ww. danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane te są udostępniane,
- podanie w powszechnie zrozumiałej formie treści danych dotyczących Skarżącego, zawartych w ww. notatkach służbowych,

2) w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

W dniu 13 czerwca 2008 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo X w którym ww. wnosił o pomoc w uzyskaniu dostępu do dokumentów dotyczących jego osoby, zgromadzonych przez Dyrektora Oddziału Instytutu. Z załączonej do pisma korespondencji (pismo z dnia 8 maja 2008 r. skierowane do Dyrektora Oddziału Instytutu) wynika, że dokumenty te to akta osobowe Skarżącego oraz notatki służbowe sporządzane przez pracowników w Oddziale Instytutu. Pismem z dnia 26 czerwca 2008 r. Skarżący poinformował o niezrealizowaniu jego wniosku z dnia 26 maja 2008 r., skierowanego do Dyrektora Oddziału Instytutu i Prezesa Instytutu o udzielenie informacji określonych w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych i zwrócił się w związku z powyższym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o „podjęcie działań określonych w Rozdziale II ustawy o ochronie danych osobowych”. Pismem z dnia 21 lipca 2008 r. Skarżący zwrócił się z wnioskiem do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o wydanie decyzji administracyjnej, która umożliwi mu korzystanie z praw wynikających z art. 1, 32, 33, 35 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie administracyjne. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego dokonano następujących ustaleń.

1. X był zatrudniony w Instytucie od 14 października 2002 r. do 31 lipca 2008 r., wykonując swoje obowiązki w Oddziale Instytucie w (...),
2. Przed Sądem Rejonowym Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych toczy się postępowanie z powództwa X przeciwko Instytutowi o uchylenie kary upomnienia (sygn. VI P 172/08),
3. X - trzykrotnie - pismami z dnia 26 maja 2008 r., 5 czerwca 2008 r. i 11 sierpnia 2008 r. wnioskował o udzielenie informacji odnośnie przetwarzania jego danych osobowych w Oddziale Instytutu. Wnioski powyższe dotyczyły:
 - informacji na temat wszystkich zbiorów danych osobowych, dotyczących osoby Skarżącego,
 - celu, zakresu i sposobu przetwarzania,
 - od kiedy przetwarzanie ma miejsce,
 - podania w powszechnie zrozumiałej formie treści danych,

- sposobu udostępniania tych danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców.

W pismach z 5 czerwca 2008 r. i 11 sierpnia 2008 r. Skarżący skonkretyzował, że „w szczególności chodzi mi o wszystkie notatki „służbowe” sporządzone na mój temat przez (...) w okresie od dnia 14 października 2002 r. do dnia (...) z podaniem ich sygnatur”,

4. Dyrektor Oddziału Instytutu pismem z dnia 15 września 2008 r., w celu wypełnienia obowiązku wynikającego z art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, przekazał informacje o danych osobowych Skarżącego przetwarzanych w Oddziale Instytutu. W ww. piśmie brak jest informacji na temat dotyczących Skarżącego notatek sporządzonych przez pracowników Oddziału Instytutu oraz ich treści.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdza, co następuje:

Odnosnie kwestii uzyskania dostępu do dokumentów dotyczących osoby Skarżącego, w szczególności zaś notatek sporządzonych przez pracowników Oddziału Instytutu, stwierdzić należy, że żaden przepis ustawy o ochronie danych osobowych nie przyznaje Generalnemu Inspektorowi kompetencji w zakresie podejmowania rozstrzygnięć, których przedmiotem jest nakaz udostępnienia dokumentów. Również żaden z przepisów ustawy nie upoważnia osoby, której dane dotyczą do żądania od administratora danych udostępnienia dokumentów zawierających te dane. Osoba, której dane dotyczą może bowiem skutecznie dochodzić od administratora wyłącznie udostępnienia treści dotyczących jej danych, co nie jest tożsame z żądaniem wydania dokumentów zawierających te dane. Wskazuje na to brzmienie przepisów art. 32 i 33 ustawy o ochronie danych osobowych, które przyznają uprawnienia związane z kontrolą przetwarzania danych. W szczególności zaś art. 32 ust. 1 pkt 3 ustawy daje osobie, której dane są przetwarzane, prawo domagania się podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych.

Zauważyć należy, że celem Skarżącego było uzyskanie dostępu do notatek służbowych sporządzonych w Oddziale instytutu w okresie od dnia 14 października 2002 r. do dnia 11 sierpnia 2008 r. Istnienie takich notatek zostało potwierdzone w trakcie toczącego się postępowania sądowego przed Sądem Rejonowym co wynika z dostarczonych przez Skarżącego kopii akt sprawy. Uznać należy, że notatki powyższe stanowią część dokumentacji dotyczącej stosunku pracy Skarżącego.

Wskazują na to przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy, które w art. 94 nakładają na pracodawcę obowiązek prowadzenia dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz akt osobowych pracowników (pkt 9a). Szczegółowe zasady prowadzenia dokumentacji w sprawach pracowniczych określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji

w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika (Dz. U. Nr 62, poz 286). W powyższym stanie faktycznym i prawnym należy uznać, że żądanie udostępnienia dokumentów stanowiących część dokumentacji dotyczącej stosunku pracy Skarżącego będzie roszczeniem związanym ze stosunkiem pracy.

Należy zauważyć, że zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 2 powołanego powyżej rozporządzenia akta osobowe pracownika obejmują również dokumenty dotyczące przebiegu zatrudnienia pracownika, co oznacza, że ewentualne notatki służbowe związane z pracownikiem, są częścią jego akt osobowych. Zdanie powyższe potwierdził Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 4 czerwca 2002 r. i z dnia 10 października 2003 r. (sygn. 295/2002), stwierdzając, że notatki dotyczące zachowania pracownika powinny być przechowywane w części B akt osobowych.

Nie można się zgodzić ze stanowiskiem Skarżącego przedstawionym w piśmie z dnia 21 lipca 2008 r. w którym odnosząc się do kwestii notatek służbowych sporządzanych na jego temat stwierdza, że dokumenty te nie wchodzą w skład jego akt osobowych, które obecnie znajdują się w Sądzie Rejonowym i do których ma dostęp jako strona postępowania, w związku z czym nie mają do nich zastosowania przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika.

Zgodnie z brzmieniem art. 476 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego przez sprawy z zakresu prawa pracy rozumie się sprawy o roszczenia ze stosunku pracy lub z nim związane. W związku z powyższym, zgodnie z art. 242 § 1 Kodeksu pracy dochodzenie roszczeń ze stosunku pracy przez pracownika odbywa się na drodze sądowej.

Podobne stanowisko przyjął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 825/05 stwierdzając, że: „żądanie przez pracownika udostępnienia dokumentów (kserokopii) z jego akt osobowych jest ściśle związane z istniejącym stosunkiem pracy, na co wprost wskazuje art. 94 pkt 9a Kodeksu pracy. Przepis ten zobowiązuje pracodawcę do prowadzenia dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz akt osobowych pracowników. Należy zgodzić się z GODO, że sprawa w przedmiocie udostępnienia dokumentów z akt osobowych jest sprawą z zakresu prawa pracy w rozumieniu 476 § 1 pkt 1 kpc.”

Podsumowując, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może nakazać w drodze decyzji administracyjnej udostępnienia dokumentów związanych z przebiegiem pracy Skarżącego, a właściwy w tej sprawie jest sąd powszechny.

Natomiast w kwestii udzielenia informacji o którym mowa w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych, o co wnioskował Skarżący w pismach z dnia 26 maja 2008 r., 5 czerwca 2008 r. i 11 sierpnia 2008 r. zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że Instytut, udzielił tylko części informacji, o które Skarżący wnosił w ww. pismach.

Skarżący w pismach z dnia 5 czerwca 2008 r. i 11 sierpnia 2008 r. wyraźnie sprecyzował, jakich jego danych dotyczą wnioski „w szczególności chodzi mi o wszystkie notatki „służbowe” sporządzone na mój temat przez (...) w okresie od dnia 14 października 2002 r. do dnia (...) z podaniem ich sygnatur.” Z treści ww. pism w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że celem Skarżącego było uzyskanie informacji na temat jego danych osobowych zawartych w przedmiotowych notatkach.

Instytut w piśmie z dnia 15 września 2008 r., przesłanym przez Dyrektora Oddziału Instytutu w odpowiedzi na wniosek Skarżącego z dnia 11 sierpnia 2008 r., nie udzielił pełnej informacji we wnioskowanym zakresie. Odpowiedź ma charakter ogólny i zostały w niej pominięte szczegółowe żądania Skarżącego dotyczące udzielenia informacji na temat jego danych osobowych w notatkach służbowych sporządzonych w Oddziale Instytutu oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych.

Analizując stan prawny stwierdzić należy, że zgodnie z brzmieniem art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 – 5a, a w szczególności podać w formie zrozumiałej: 1) jakie dane osobowe zawiera zbiór, 2) w jaki sposób zebrano dane, 3) w jakim celu i zakresie dane są przetwarzane, 4) w jakim zakresie oraz komu dane zostały udostępnione. Na wniosek osoby, której dane dotyczą, informacji powyższych udziela się na piśmie (art. 33 ust. 2 ustawy). Wraz z powyższymi informacjami o przysługujących prawach, administrator danych obowiązany jest przekazać osobie, której dane dotyczą, informacje co najmniej w zakresie wskazanym w pkt 1 - 4 art. 33 ust. 1 ustawy. Ponadto, wniosek składany przez uprawnionego może – jak miało to miejsce w rozpatrywanej sprawie – dotyczyć dalszych, bardziej szczegółowych informacji i zgodnie z art. 32 zawierać np. pytania: od kiedy administrator przetwarza dane osobowe wnioskodawcy, dotyczące sposobu przetwarzania danych w zbiorze, źródła z którego administrator pozyskał dane, sposobu udostępniania danych oraz zawierać żądanie podania w powszechnie zrozumiałej formie treści danych osoby, której te dane dotyczą. Zgodnie z art. 6 ust 1 ustawy o ochronie danych osobowych dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej.

W świetle zgromadzonego materiału należy uznać, że żądanie Skarżącego, skonkretyzowane w pismach z 5 czerwca i 11 sierpnia 2008 r., nie wykraczało poza zakres uprawnień określonych w art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. W związku z tym powinno zostać spełnione w takim zakresie o jaki wnosił Skarżący.

Wobec oczywiście niepełnej informacji udzielonej X przez Instytut w trybie art. 33 ustawy, Generalny Inspektor władny jest, działając na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy, nakazać Prezesowi Instytutu, jako administratorowi danych przetwarzanych w związku z zatrudnieniem

Skarżącego w Oddziale Instytutu prawidłowe dopełnienie względem Skarżącego obowiązku informacyjnego określonego w powołanym przepisie.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w zw. z art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).